

МІНІСТЕРСТВО НАУКИ І ОСВІТИ УКРАЇНИ

ГО «МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ОСВІТИ І НАУКИ»

ВГО «НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ»

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Філологічний факультет

Кафедра практики англійської мови та методики викладання

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра іноземної та української філології

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»

Факультет іноземної філології

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства

Матеріали VII Міжнародної
науково-практичної конференції

Рівне
2022

ББК 81.0

С91

УДК 81

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри практики англійської мови та методики викладання (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступник головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету;

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан філологічного факультету (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, декан факультету романо-германських мов (Національний університет «Острозька академія»);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент кафедри іноземної та української філології (Луцький національний технічний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет), старший судовий експерт ЛНДІСЕ;

Мартинюк Алла Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри іноземної та української філології (Луцький національний технічний університет)

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції, 15 лютого 2022 року, Рівне. – 263, [2]с.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 2 від 24.02.2022 р.).

До збірника увійшли матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні проблеми германського та романського мовознавства», присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов. Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

<i>Байло Ю. В., Богачик М. С.</i>	7
До питання вербалізації концепту	
<i>Літкович Ю. В., Дзенік К. Є.</i>	10
The language of advertising	
<i>Мялковська Л. М.</i>	12
Структурні типи та стилістичні функції порівнянь у художньому тексті Г. Сенкевича	
<i>Потанчук С. С.</i>	16
Мовний етикет як соціально-лінгвістичне явище та його основні функції	
<i>Сіваєва О. С.</i>	21
Words Associated with HEALTH: Technology Students' Point of View	

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

<i>Алексієвець О. М.</i>	24
Persuasive power of prosodic features in English political discourse	
<i>Бігунов Д. О.</i>	26
До питання мовленнєвого впливу	
<i>Бігунова С. А.</i>	28
Номінація та спроби її класифікації	
<i>Верьовкіна О. Є., Гонтар В. Є.</i>	34
Функціональний аналіз образних порівнянь в англomовному та українському політичних дискурсах	
<i>Вовчук Н. І.</i>	39
Історія та література: історичні постаті в історичних романах російського письменника В. Пікуля	
<i>Войтенко І. Г., Гуменюк А. Ю.</i>	46
Економічні стереотипи у англomовній картині світу	
<i>Киселюк Н. П.</i>	48
Екологія спілкування крізь призму етикетних комунікативних норм	
<i>Киселюк Н. П., Городь А. О.</i>	51
Новітня лексика в англійських економічних текстах та їх переклад українською мовою	

<i>Купцова Т. А., Колієва І. А.</i>	54
Вплив іншомовних запозичень на мовні трансформації	
<i>Нестерук С. М.</i>	56
Образ злочинця у жіночих детективах Гіліан Флінн «Темні тасмниці» та Елізабет Джордж «Гіркі плоди смерті»	
<i>Останіна К., Воробйова І. А.</i>	59
Особливості сучасного англомовного детективу та його перекладу (на прикладі перекладу Володимиром Горбатським роману Дена Брауна «Цифрова фортеця»)	
<i>Пилипюк Л. А., Хома Х. О.</i>	70
Грамотичний аспект вивчення іноземної мови	
<i>Приходько В. Б., Серєда Ю. О.</i>	72
Роль кольоропозначень в міжкультурній комунікації	
<i>Самборська І. М.</i>	75
Афоризм как лингвокультурный феномен	
<i>Синевич Б. М.</i>	83
Націотворча функція мистецтва як інтерпретаційна стратегія концепції Є. Маланюка	
<i>Стернічук В. Б.</i>	87
Знакові коди оповідної техніки Макса Фрїша	
<i>Стернічук В. Б., Бубало Д. В.</i>	89
Феномен інтертексту : шифри і маркери	
<i>Тиха Л. Ю., Мартинюк К. В.</i>	91
Епітети як засіб творення художніх образів в авторському тексті (на матеріалі роману «Схід» Анджея Стасюка)	
<i>Шкляєва Н. В., Видиш К. В., Шкляєва І. О.</i>	94
Специфіка казок про тварин в народній прозі Західного Полісся та західної частини Волині	
<i>Шульжук Н. В.</i>	96
Прагмалінгвістичні виміри конфлікту як деструктивної мовленнєвої взаємодії	

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

<i>Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.</i>	100
Aktuelle Probleme des Deutschunterrichts	
<i>Бляшевська А. В., Дмитренко Н. С., Федорець М. А.</i>	102

Developing Communicative Competence at the Lessons of Languages
in Primary School in the Process of Blended Learning

Бойко Н. Г., Конопльова Ю. О.	106
Особливості організації освітньої діяльності учнів з іноземної мови на початковому етапі навчання в НУШ	
Голембієвська М. В.	112
Використання та роль мобільного телефону як навчального засобу на уроках іноземної мови	
Івашкевич Е. Е., Ляшенко Л. В.	116
Educational and Cognitive Motives of Students at the English Language	
Івашкевич Е. З., Яцюрик А. О.	129
The Problem of Managing Pupils' English Language Classroom as One of the Central Problems of English Methodology	
Касаткіна-Кубишкіна О. В., Фрідріх А. В.	144
Knowledge Check and Assessment in E-Learning	
Король О. Ю.	148
Successful Public Speaking as an Important Skill in Learning a Foreign Language	
Кукла О. В.	153
Розвиток гнучких метанавичок (soft skills) в іншомовній освіті	
Лавринюк І. М., Пархоменко О. Т.	164
Використання дистанційного навчання під час вивчення іноземних мов	
Лобанова С. І., Павленко С. В.	166
Формування комунікативної компетенції у студентів при вивченні іноземної мови в технічних ЗВО	
Максимчук Т. В., Лавринюк І. М.	168
Впровадження елементів stem-освіти на заняттях англійської мови	
Михальчук Н. О., Ніколайчук Г. І.	172
The Ways of the Developing of Teenagers' Sovereignty: to the Problems of the Methodology of Teaching Foreign Languages	
Михальчук Н. О., Харченко Є. М.	187
Auto-suggestive Ways of Teaching English at School	
Набочук О. Ю.	201
The Ways of the Developing of English Teachers' Creativity	
Перішко І. В., Білоус Т. М.	216
Tolerance Education in the Context of Cross-Cultural Communication	
Смирнова М. Л., Афанас'єва Л. В.	219

Discussion as a Method of Forming Communication Skills
in English Classes at Technical Universities

Станіславчук Н. І.	221
The Етична компетентність майбутнього вчителя іноземної мови як предмет педагогічного дослідження	
Третьякова К. В., Литвин І. Л.	224
Розвиток іншомовної комунікативної компетенції при холістичному підході на заняттях з екстреної допомоги (Emergency Care)	
Філюк Т. О.	228
Принципи побудови змісту шкільних підручників з іноземних мов	
Хунавцева Н. О., Івашкевич Е. Е.	231
The Ways of Organizing Facilitative Interaction at the English Lessons at School	

**СЕКЦІЯ 4. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В
ПРОЦЕСІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ**

Афанас'єва Л. В., Смирнова М. Л.	246
The Application of Some Social Networks in Learning Foreign Languages	
Ковальчук О. М.	249
Інтерактивні практичні заняття-конференції у процесі вивчення іноземної мови	
Ковальчук О. М., Марчак М. Л.	253
Реалізації інноваційної діяльності у закладі вищої освіти	
Смирнова М. Л., Афанас'єва Л. В.	255
Als Fremdsprache Deutsch wählen	
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ	259

Федосюк, М.Ю. (1997). Исследование средств речевого воздействия и теория жанров речи // *Жанры речи*. Саратов, С.66-87.

Austin, J. L. (1975). *How to Do Things with Words*. Harvard: Harvard University Press, 192 p.

Blakar, R. M. (1979). Language as a means of social power. In: *Pragmalinguistics*, J. Mey (ed.). The Hague – Paris, Mouton, p. 131 – 169.

Світозара Бігунова
(Рівне, Україна)

НОМІНАЦІЯ ТА СПРОБИ ЇЇ КЛАСИФІКАЦІЇ

Не викликає сумнівів той факт, що однією з основних функцій мови є номінативна, тобто називання об'єктів навколишнього світу. Механізм мовної номінації – постійний внутрішньомовний процес реагування на появу нових реалій дійсності – працює, передусім, на активний розвиток лексики як сукупності самодостатніх мовних одиниць, що позначають об'єкти довкілля. Проте словник не завжди відбиває появу в мові вторинної номінації, яка засвідчує надання об'єктові ще однієї назви з іншою мотивацією і з певною метою, зумовленою комунікативними потребами мовців, йдеться, зокрема, про метонімічні або метафоричні номінації, перифрази, оксиморони, евфемізми та ін.

Внутрішня форма вторинної номінації зберігає минулий мовний досвід колективного сприйняття реалій навколишнього світу, знання про предмет, що певним чином трансформується у специфічних стильових умовах, задовольняючи комунікативні та експресивні потреби соціуму.

Вивчення механізму мовної номінації пов'язане з потребою комплексного дослідження змісту цього явища, висвітлення комунікативної взаємодії ділянок системи і структури мови в семіологічному аспекті, зокрема осягнення особливостей і закономірностей процесів і результатів вторинної номінації об'єктів, подій (фактів, явищ) дійсності. За своєю природою вторинна номінація співвіднесена з буттям людини як соціальної істоти. Вона може відбивати ідеологічне життя тієї чи іншої епохи. Часто у вторинній номінації

зіштовхуються різні світогляди, картини світу, відбувається боротьба визначених соціальних тенденцій. Саме тому питання, пов'язані з вторинною номінацією, набувають часом ідеологічного, філософського і політичного змісту. Невипадково проблема вторинної номінації стала об'єктом пильної уваги представників різних філологічних шкіл і напрямків, предметом постійного дослідницького інтересу фахівців із загального мовознавства, лексикології, стилістики.

У лексикологічних дослідженнях (Н. Д. Арутюнової, В. М. Вовк, В. Г. Гака, В. В. Жайворонка, В. М. Телії та ін.) визначається, що процеси номінації широко охоплюють численні мовні явища, пов'язані з формальними та семантичними трансформаціями, що «номінація – процес повернення фактів позамовної дійсності до надбання системи та структури мови, до мовних значень, які відбивають у свідомості носіїв мови їх суспільний досвід» [9, 13].

Слід зазначити, що явище номінації, як і будь-який інший об'єкт достатньої складності, різні вчені визначають по-різному. Загалом термін «номінація» походить від лат. *nominatio* – «найменування». Так, В. М. Телія розглядає номінацію як утворення мовних одиниць, що виконують номінативну функцію, тобто слугують для найменування фрагментів дійсності та формування відповідних понять у формі слів, словосполучень, фразеологізмів та речень [6, 336]. Г. Н. Ягафарова тлумачить термін «номінація» і як розділ лінгвістики, який вивчає структуру актів найменування. У цьому значенні номінація – те саме, що ономасіологія, – і протиставляється семасіології [8, 172]. Енциклопедія «Українська мова» подає такі значення номінації: 1) творення і надання назв (та ін. мовних позначень) пізнаним і вичленованим фрагментам дійсності, тобто встановлення відношень позначального і позначуваного між певною мовною одиницею і відповідним предметом (явищем, ознакою і т. ін.); 2) результат цього процесу, тобто сама назва; 3) називання як використання вже готових найменувань у процесі мовленнєвих актів [7, 417]. У лінгвістичних словниках та енциклопедіях перші два значення терміна «номінація» найчастіше збігаються, тоді як третє – варіюється. Так,

наприклад, у словнику лінгвістичних термінів О. Ахманової, номінацією також іменують називну функцію чи сторону слова, семантичний аспект слова як використуваного (в аспекті виникнення) у цій мовній ситуації чи контексті [2, 270].

Слід зазначити, що сучасний стан номінативних досліджень вирізняється наявністю значної кількості класифікацій типів (видів, способів) номінації. Така кількість типологій пов'язана з різновекторністю критеріїв поділу номінативних одиниць на типи, види або способи. Незважаючи на те, що в досліджуваній період спостерігається зростання чисельності студій, присвячених вивченню типології номінативних процесів, залишається ще не вирішеним питання виокремлення способів відбору критеріїв для поділу номінації на типи чи види. Різні шляхи відбору критеріїв називання зумовлюють різні типології номінації. Наведемо кілька прикладів.

Деякі мовознавці (Т. А. Журавльова, Н. І. Мігіріна, О. О. Тараненко, А. А. Уфимцева та ін.) виділяють *критерій місця творення номінативних одиниць*, який зумовлює три різні види номінації: “а) номінацію через слово і словосполучення (лексичну); б) номінацію через речення (препозитивну) і в) номінацію через текст (дискурсивну)” [4, 96]. *Лексична номінація* використовується, як правило, для іменування елементів зовнішнього і внутрішнього досвіду людини. Об'єктами лексичної номінації виступають певні елементи дійсності: предмет, якість, процес, відносини (тимчасові, просторові, кількісні і т. д.), будь-який реальний або уявний об'єкт. Об'єктом найменування *препозитивної номінації* виступає мікроситуація – подія, факт, які об'єднують ряд елементів, що являють собою складні і багатопланові утворення. Об'єктом найменування через текст, або дискурсивної номінації, стає ще складніший ланцюг ситуацій.

В свою чергу Н. Д. Арутюнова відповідно до *критерію призначення номінації, її комунікативної функції* виділяє чотири функціональні типи номінації: *екзистенційну, чи інтродуктивну, ідентифікаційну, предикатну й апелятивну* [1, 304–350]. *Екзистенційна* номінація вибирається відповідно до

тієї сфери буття, у яку вона вводиться. Базуючись на об'єктивній семантиці, вона може водночас приймати суб'єктивно-оцінні визначення, що задають емоційну тональність наступної оповіді. Якщо для *інтродуктивної* номінації характерні імена широкої семантики, то *ідентифікаційна* номінація об'єкта прагне спиратися на його індивідуальні об'єктивні риси, ознаки, що виділяють даний предмет усередині класу. *Предикатна* номінація предмета спрямована на виявлення його істотних рис. Цілком занурюючись у повідомлення, *предикатна* номінація загострює увагу на одній з ознак предмета, тим чи тим способом його уточнює, виокремлює й відтінює. Визначення чи *апелятив*, як правило, має емоційно-оцінне значення. Вибір апелятива регулюється не тільки індивідуальними взаєминами співрозмовників, але й прийнятими в даному суспільстві соціальними стандартами [1, 356–357].

А для Г. В. Колшанського визначальним у виділенні типів номінації також є *критерій ролі номенів у комунікації*. Дослідник виокремлює два типи номінації: *лексичну* (як елемент граматичної номінації), яка не створює самої комунікативної одиниці, опосередковано бере участь у комунікації, не становить самостійної категорії, і *граматичну* – самостійну категорію, що створює передумови для здійснення комунікативного процесу [5, 26].

На наш погляд досить широкою і докладною є типологія В. Г. Гака [3, 242–292]. Він класифікує номінацію, орієнтуючись на статистичний аспект номінації реалій, тому, певно, не випадково в центр класифікації потрапляє парне протиставлення «прямих» і «непрямих» номінацій, які реалізуються через вибір уже існуючих у мові номінативних одиниць. За своїм змістом ця класифікація збігається з баченням теорії номінації Е. С. Азнауровою, О. С. Кубряковою, В. М. Телією, А. А. Уфимцевою [9, 7]. Питання вторинного способу найменування посідає в ній чільне місце. Форма, що використовується в своїй первинній функції для позначення певного об'єкту оточуючого середовища в даних умовах, може бути названа *основною* формою, *первинною* або *прямою* номінацією.

Первинна номінація – украй рідкісне явище в сучасних мовах, оскільки первинний лексичний склад усіх мов уже усталився протягом багатьох століть. Вона позначає елементи дійсності на предметному та подійному рівні за допомогою непохідних слів. Під первинною номінацією В. М. Телія розуміє первісне слово, похідність якого може бути розкрита тільки при етимологічному або історичному аналізі [6, 336].

Проте слід зазначити, що використання однієї і тієї ж мовної форми в її первинному значенні для позначення певних об'єктів, а також для найменування якихось інших явищ, властивостей приводить до розбіжності змісту термінів «первинна» і «вторинна» номінація. Тому слід підкреслити, що в мовознавстві під *первинною номінацією* розуміється мовне означення, первісне слово. Для позначення ж здатності сучасних мов поповнювати свій номінативний інвентар вводиться поняття *вторинної номінації*, під якою розуміється використання фонетичного вигляду первісної мовної одиниці для нового позначення, тобто поява нового значення в даній мовній одиниці. Вторинна мовна номінація є одним із тих процесів, який вбирає в себе всю різноманітність взаємостосунків мови і дійсності, в якій вона отримує своє мовне втілення, реальний образ стає джерелом мовної образності.

Як відомо, вторинна лексична номінація – це використання наявних у мові номінативних засобів у новій для них функції називання. Явище цього різновиду номінації досить складне, оскільки в даному випадку вторинні найменування не є результатом прямого відображення дійсності, а спираються на значення вихідного слова.

За спостереженням дослідників, у первинній номінації закладена можливість переосмислених значень. Одним із основних способів формування змісту вторинної номінації є метафоризація. Поряд із цим «економність» мови, як одна із суттєвих її властивостей, змушує уникати кількісного зростання лексичних одиниць. Така тенденція в мові спрямовує номінативну діяльність до вторинної номінації, тобто переосмислення наявних у мові номінативних засобів, наслідком чого є поява таких форм лексико-семантичних зв'язків, як

метафора, метонімія, перифраз, фразеологічна сполука, образне порівняння, оксиморон, евфемізм, абрєвіатура.

Таким чином, вторинна лексична номінація є результатом природного розвитку мови, зумовленим пізнавальною і комунікативною потребою людини в її соціально-історичній практиці. Виникнення нових соціальних зв'язків призводить до перетворення сконцентрованої в словесному знакові інформації. Співвідношення об'єктів пізнання здійснюється за допомогою засвоєних у процесі соціалізації мовних одиниць, шляхом прирощування значень, виникнення конотацій, оскільки кожне слово має здатність вступати у смислоутворювальні зв'язки з іншими словами. Вторинна номінація, тісно пов'язуючись з метафоричними перетвореннями в широкому розумінні цього слова, виявляє взаємодію загальноновживаної й стилістично маркованої лексики.

На думку Е. С. Азнаурової [9, 89], причини виникнення вторинної номінації в словах полягають у «відсутності відповідності між більш ємним за обсягом і багатомірним за структурною організацією планом змісту й більш простим та меншим за кількістю одиниць планом вираження». Вторинна номінація може мати і мовний (узуальний), і мовленнєвий (оказіональний) характер. В основі актів вторинної номінації лежить людське мислення, у ході якого встановлюються асоціації за подібністю чи суміжністю між деякими властивостями елементів уже існуючого значення імені й властивостями нового означуваного [6, 336].

Отже, номінативна функція є головною в процесі творення слів і номінативність розглядається як здатність мовних одиниць самотійно, без допоміжних засобів, виражати, актуалізувати та передавати відповідний зміст: реалії, явища, предмети. Особливої уваги потребує насамперед дослідження вторинної номінації, яке дозволяє хоча б частково відповісти на питання про те, з позначенням яких саме об'єктів в природі і суспільстві пов'язана похідна лексика і як вона, в свою чергу, репрезентує світ.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Арутюнова Н. Д. Лингвистические проблемы референции / Н. Д. Арутюнова // Новое в зарубежной лингвистике. Логика и лингвистика (Проблемы референции). – М.: Прогресс, 1982. – С. 304–350.
2. Ахманова О. С. Словарь лингвистических терминов / О. С. Ахманова. – М.: Сов. энцикл., 1966. – 608 с.
3. Гак В. Г. К типологии лингвистических номинаций / В. Г. Гак // Языковая номинация. Общие вопросы. – М.: Наука, 1977. – С. 230–293.
4. Журавлева Т. А. Особенности терминологической номинации / Т. А. Журавлева. – Донецк: Донбасс, 1998. – 252 с.
5. Колшанский Г. В. Логика и структура языка / Геннадий Владимирович Колшанский. – М.: КомКнига, 2005. – 240 с.
6. Телия В. Н. Номинация / В. Н. Телия // Языкознание. Большой энциклопедический словарь. – 2-е изд. – М.: Большая Российская Энциклопедия, 1998. – С. 336-337.
7. Українська мова : енциклопедія / редкол. : В. М. Русанівський, О. О. Тараненко, М. П. Зяблюк та ін. – К. : Вид-во “Укр. енцикл.” ім. М. П. Бажана, 2004. – 824 с.
8. Ягафарова Н. Г. Основные ономаσιологические понятия / Н. Г. Ягафарова // Вестн. Челяб. гос. ун-та. – 2010. – Вып. 43. – С. 172–177.
9. Языковая номинация: Общие вопросы : [монография] / [А. А. Уфимцева, Е. С. Азнаурова, Е. С. Кубрякова и др.]; под. ред. Б. А. Серебренникова, А. А. Уфимцевой. – М.: Наука, 1977. – 360 с.

*Олена Верьовкіна,
Вікторія Гонтар
(Рівне, Україна)*

ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОБРАЗНИХ ПОРІВНЯНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТА УКРАЇНСЬКОМУ ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСАХ

Політичний дискурс наразі є одним з найбільш досліджуваних дискурсів. Постійні зміни у політичному житті привертають особливу увагу до цієї царини соціальної комунікації. Політичний дискурс є відображенням суспільно-